

DOM

afsagt den 2. september 2010 af Vestre Landsrets 1. afdeling (dommerne Torben Geneser, Kurt Rasmussen og Hanne Kirk Deichmann (kst.)) i ankesag V.L. S-0456-10

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

født Dato 1 1951

(advokat Lauge Fastrup, Thisted)

Retten i Aalborg har den 6. november 2009 afsagt dom i 1. instans (23-2179/2009).

Tiltalte

har påstået frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Tiltalte og vidnet politiassistent Vidne, Rigspolitiet, har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han er medejer og chauffør i Virksomhed ApS 1. Han skulle transportere smågrisene til Sunds Transportstald, hvor grisene skulle aflæsses og vejes forud for den videre transport til Tyskland. I Sunds er der altid en dyrlæge, når grisene aflæsses og vejes. Der er kapacitet i Sunds til, at grisene kan opstaldes i op til 24 timer. Det var meningen, at 1000 af de 1280 grise skulle transporteres videre til Tyskland i en tysk lastbil, mens de resterende 280 grise skulle transporteres videre i en anden

tysk lastbil sammen med grise fra en anden sending. Logbogen bliver udfyldt forud for transporten, og der kan så på et senere tidspunkt tilføjes ændringer.

Vidne har supplerende forklaret, at der ved beregningen af arealkravet tages udgangspunkt i Fødevarestyrelsens tabel, der angiver arealkravet med et tal for hvert kilo. Tidligere blev der anvendt en tabel med et arealkrav for hvert femte kilo. Ved beregningen foretages der interpolation, således at der anvendes et arealkrav, der mere præcist svarer til grisens vægt. Det ville medføre en strengere praksis over for den tiltalte, hvis princippet om det øvre krav skulle benyttes. Det ville f.eks. medføre, at der ved en gris med en vægt på 30 kg skulle benyttes et arealkrav for en gris på 50 kg. Ved store grise – for eksempel slagtesvin – vejes hver enkelt gris i forbindelse med politiets kontrol. I den konkrete sag med 1280 grise ville det være til meget stor gene for grisene, hvis man skulle veje hver enkelt gris. I bilag 2 til bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 om beskyttelse af dyr under transport er der under punkt D om svin ikke angivet noget arealkrav for grise med en vægt på under 25 kg. Ved beregningen af arealkravene for grise under 25 kg må der derfor benyttes ekstrapolation. I Fødevarestyrelsens tabel er der ikke foretaget en lineær ekstrapolation. Han har selv prøvet at foretage en lineær ekstrapolation, og han har i den forbindelse beregnet, at der alene kunne medtages 987 grise i den lastbil, som tiltalte kørte med, og at der i så fald ville være tale om, at der kun var cirka 77 % til rådighed af det fastsatte arealkrav. Efter hans opfattelse er tiltalte derfor tilgodeset ved den ekstrapolation, der er foretaget i Fødevarestyrelsens tabel.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det lægges også efter bevisførelsen for landsretten til grund, at transporten skete på et vogntog med et samlet gulvareal på 136,29 kvadratmeter og omfattede 1280 grise, der blev skønnet enkeltvis at have en levende vægt mellem 10 og 17 kg – i gennemsnit 11 kg efter foretagen vejning – samt at den planlagte transporttid fra afgangsstedet i Aså i Nordjylland til bestemmelsesstedet i Stemwede i Tyskland var 15 timer.

Bestemmelsen i § 10, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 sammenholdt med bilag 2 til bekendtgørelsen må fortolkes således, at der ikke gælder specifikke arealkrav ved transport af svin med en vægt under 25 kg. Det vil sige, at kravet om et areal på 0,20 kvadratmeter pr. dyr ved transporter af over otte timers varighed kun gælder ved transport af svin, der vejer 25 kg eller mere, men mindre end 50 kg. Denne fortolkning

støttes af det, der er anført i tabellen i bilaget om svin med en vægt på "200" og "250 eller mere", idet tabellen naturligt må læses på den måde, at kravet om et areal på 0,84 kvadratmeter pr. dyr gælder ved transporter af svin med en vægt på 200 kg eller mere, men mindre end 250 kg. En fortolkning i overensstemmelse med det princip, som anklagemyndigheden har påberåbt sig, ville derimod indebære, at arealkravet på 0,96 kvadratmeter pr. dyr, der ifølge tabellens ordlyd gælder for svin med en vægt på "250 eller mere", tillige skulle gælde for svin, der vejede mellem 200 og 250 kg. Tiltalte, som har transporteret svin med en vægt under 25 kg, har derfor ikke overtrådt bekendtgørelsen.

Tiltalen må da også forstås således, at den angår overtrædelse af arealkrav fastsat i en tabel udfærdiget af Fødevarestyrelsen. Der er imidlertid ikke den fornødne hjemmel til at pålægge straf for overtrædelse af arealkravene i Fødevarestyrelsens tabel, jf. straffelovens § 1.

Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 1/2005, artikel 3, litra g, skal dyrene "råde over et gulvareal og en ståhøjde, som er passende i forhold til deres størrelse og den planlagte transport". Som tiltalen er formuleret, herunder at der er henvist til bekendtgørelsens § 35, stk. 1, nr. 3, men ikke nr. 1, kan tiltalen ikke anses for at omfatte en eventuel overtrædelse alene af forordningens artikel 3, litra g.

Landsretten frifinder herefter tiltalte.

Thi kendes for ret:

Tiltalte frifindes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for begge retter.

Torben Geneser

Kurt Rasmussen

Hanne Kirk Deichmann

(kst.)